

ת"פ 19545/09/19 - מדינת ישראל נגד גאורגי סיחרולידזה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19545-09-19 מדינת ישראל נ' סיחרולידזה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת הבכירה שרון לארי-בבלי
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המאשימה

נגד

גאורגי סיחרולידזה (עציר)
באמצעות ב"כ עו"ד דותן דניאלי

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע שתי עבירות של הפרת צו פיקוח, לפי סעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (להלן- **חוק הגנה על הציבור**); ובביצוע שתי עבירות של החזקת סם לשימוש עצמי, לפי סעיף 7(א) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

בעובדות כתב האישום נטען כי ביום 24.07.14 ניתן נגד הנאשם צו פיקוח לתקופה של 3 שנים בבית משפט השלום באשקלון במסגרת צ"א 26496-07-14, לפי סעיף 12 לחוק ההגנה על הציבור. צו הפיקוח הוארך פעמיים נוספות עד ליום 31.10.19. במסגרת צו הפיקוח הוטל על הנאשם, בין היתר, איסור שימוש בסמים על פי פקודת הסמים המסוכנים או שימוש בחומר מסוכן על פי חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, התשע"ג-2013. נטען כי בימים 09.07.19 ו-01.08.19 השתמש הנאשם בסם מסוג קנאביס בניגוד לאמור בצו הפיקוח.

ביום 04.03.20 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן. ההסדר לא כלל הסכמות לעניין העונש.

תמצית טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירות ועל הפגיעה בערכים המוגנים שבבסיסן. לשיטתה, מתחם העונש ההולם נע בין 5 ל-12 חודשי מאסר בפועל. בשים לב לעברו הפלילי ומסוכנותו המינית הגבוהה, עתרה למקמו בחלקו האמצעי-עליון של מתחם העונש ההולם, ולהשית עליו גם מאסר מותנה מרתיע.

ב"כ הנאשם טען כי אל לו לבית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן מצויות בעובדות כתב האישום. טיעון זה מתייחס לנתונים שהובאו מצד המאשימה בדבר מסוכנותו המינית הגבוהה של הנאשם, וכן הפרת תנאי שחרורו במסגרת הליך

המעצר. לגופו של עניין, לשיטתו מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירה נע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל קצר. באשר לעונש המתאים, נטען כי זוהי הפרה ראשונה של הנאשם את צו הפיקוח שהושת עליו בשנת 2014, וכי הנאשם נטל אחריות למעשיו. בשים לב לאמור, עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם מאסר בפועל קצר לצד מאסר מותנה מידתי.

הנאשם בדברו האחרון נטל אחריות למעשיו. לדבריו, עשה שימוש בסמים לצורך התמודדותו עם דיכאון, וכיום הוא מטופל בתרופות מתאימות.

מתחם העונש ההולם

בפתח הדיון אציין כי אני שותפה להסכמת הצדדים לפיה יש לראות במעשיו של הנאשם כמהווים אירוע עברייני אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם (ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.10.2014)).

כידוע, חוק הגנה על הציבור נועד להגן על הציבור מפני ביצוע עבירות מין. תכלית זו מתממשת, בין היתר, באמצעות פיקוח ומעקב שנועדו למנוע הישנותן של עבירות מין (ס' 1 לחוק ההגנה על הציבור; עוד ראו מבין רבים: בש"פ 9587/17 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 22.01.18), בפס' 8). עולה איפא כי הפרתו של צו הפיקוח יש בה משום סיכון לשלום הציבור. יתר על כן, בהפרה של צו הפיקוח יש אף פגיעה בשלטון החוק בכלל, וכיבוד צווים שיפוטיים בפרט.

בחינת נסיבות ביצוע העבירה מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הנמוך;

אכן, כמתואר לעיל, בעצם הפרת צו הפיקוח על ידי הנאשם ישנו אלמנט המגביר את הסיכון לשלום הציבור ולביצוע חוזר של עבירות מין מצדו, שהרי אם לא כן לא היו מושתות ההגבלות האמורות על הנאשם מלכתחילה (על הצורך בקיומו של קשר בין המגבלה המוטלת על עבריו מין לבין הסיכון הנשקף ממנו ראו: בש"פ 5670/19 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.09.19), בפס' 4).

לצד האמור, הרי שבקביעת מתחם העונש ההולם יש ליתן משקל לאופייה ועוצמתה של ההפרה. כך למשל, הפרת תנאי מצו הפיקוח הנוגע להתחברות או יצירת קשר עם קטינים, שונה היא באופייה ובעוצמתה מהפרת תנאי שעניינו קבלת אישור עבודה מן הממונה. ההבדל בין ההפרות שצוינו לעיל ברור, ויש בו כדי להשפיע ישירות על קביעת מתחם העונש ההולם. בנסיבות המקרה דנן, מדובר בשתי הזדמנויות בהן עישן הנאשם סם מסוג קנאביס בניגוד לצו הפיקוח שניתן בעניינו, באופן המלמד על כך שעוצמת ההפרות נמוכה.

במסגרת טיעוניה לעונש טענה המאשימה כי מסוכנותו המינית של הנאשם גבוהה, ושימושו בסמים מגביר את הנזק הפוטנציאלי שנשקף לציבור ממנו. ההגנה מצדה טענה כי אל לו לבית המשפט להתחשב בנתון זה, שזכרו כלל אינו מופיע בכתב האישום.

אכן, הלכה מושרשת בשיטתנו המשפטית היא כי במסגרת מלאכת גזירת הדין אין לו לבית המשפט אלא את עובדות כתב האישום המופיעות בפניו. נפסק כי "ככלל, על כתב האישום - ובפרט זה המתוקן במסגרת הסדר טיעון - לכלול את כל העובדות והנסיבות הרלוונטיות לביצוע העבירה. זאת, בין היתר, במטרה לתחום את הדיון בעניינו של הנאשם ומן הטעם שהסדר הטיעון וכתב האישום שתוקן במסגרתו הם שמשקפים את ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים" (ראו ע"פ 3667/13 ח'טיב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.10.14), בפס' 22). בשים לב לכלל האמור, הרי שכאשר נאשם מודה

בעובדות ובנסיבות במסגרת הסדר טיעון, שומה על הערכאה הדיונית להביא בחשבון רק את אותן עובדות ונסיבות בהן הודה הנאשם, מבלי להתחשב בעובדות שלא נכללו תחת כתב האישום המוסכם על הצדדים (ראו ע"פ 7349/14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 14.05.15), בפס' 15).

בהינתן האמור לעיל, אני סבורה כי התנגדות ההגנה לטיעון בדבר מסוכנות מינית גבוהה מצד הנאשם- בדין היא. במסגרת ההליך דנן לא נטען דבר הנוגע למסוכנותו המינית של הנאשם, כמו גם לא הובאה לעיוני חוות דעת הנוגעת למסוכנות כאמור, וניכר כי טענת המאשימה בעניין זה אין לה על מה להישען. אזכיר, כי הרשעת הנאשם בהפרת צו פיקוח אינה נלווית לביצוע עבירת מין כלשהי, דבר שקורה לא אחת בעבירות מעין אלה. בגדרו של הליך זה נותן הנאשם את הדין אך באשר לשתי הפרות צו פיקוח, בגדרן עישן סם מסוג קנאביס- הא ותו לא.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בעבירות בהן הורשע הנאשם משיתים בתי המשפט מנעד רחב של עונשים. הדבר תלוי, כאמור, באופי ועוצמת ההפרה (ראו והשוו, **בשינויים המחייבים**, ענישה ומתחמי עונש הולם במקרים הבאים: רע"פ 1209/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.02.18); עפ"ג (י-ם) 60253-12-16 **מדינת ישראל נ' ג'מאל באסטי** (פורסם בנבו, 01.02.17); עפ"ג (י-ם) 59030-06-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (לא פורסם, 28.06.17); ת"פ 56112-08-16 **מדינת ישראל נ' שמאילוב** (פורסם בנבו, 04.04.17)).

בשים לב לכלל האמור לעיל, אני סבורה כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין 2 ל-12 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

דומה כי אין צורך להכביר מילים בדבר הצורך לקיים אחר הוראת צו הפיקוח ככתבו וכלשונו. אחת הדרכים להיאבק בהפרת צווי פיקוח הינה באמצעות ענישה מחמירה ומרתיעה. עם זאת, המשקל שינתן לשיקול ההרתעה יבחן פרטנית על פי נסיבות העניין.

בעניינו של הנאשם עולה כי צו הפיקוח הוצא בשנת 2014. מאז הוצאתו ועד האירוע נשוא כתב האישום שמר הנאשם על קיומו, מבלי שנרשמו לחובתו הפרות. נתון זה יזקק לזכותו של הנאשם. מנגד, יש ליתן משקל מסוים לעברו הפלילי המכביד של הנאשם, הכולל מספר רב של הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש, וכן הרשעה בעבירות מין בגינה הוצא צו הפיקוח נשוא כתב האישום דנן.

לזכותו של הנאשם אשקול את הודאתו בכתב האישום המתוקן ונטילת האחריות למעשיו, כפי שאף הובאה על ידו במועד הטיעונים לעונש. הובהר על ידי הנאשם כי השימוש בקנאביס נבע מדיכאון ממנו הוא סובל, וכי כיום הוא מטופל בתרופות המתאימות. יש לקוות שהנאשם ימשיך לקיים את הוראות צו הפיקוח כפי שעשה בשנים מאז הוצאתו, ככל שיואריך.

בהינתן כלל האמור לעיל, בשים לב לצורך ליתן משקל לשיקולי הרתעה והגנה על הציבור מחד, ובשים לב לעובדה כי המדובר בהפרה ראשונה של הנאשם את צו הפיקוח ונטילת האחריות מצדו, אני סבורה כי יש למקמו בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם אך לא בתחתיתו.

אני גוזרת אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 3.5 חודשים, בניכוי ימי מעצרו. המאסר יחושב מהיום ולמען הסר ספק הנאשם ישוחרר היום.

ב. מאסר למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי שלא יעבור הנאשם עבירה לפי סעיף 22 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006.

ככל שקיים פיקדון בתיק - יושב לנאשם.

יצוין שבשל משבר הקורונה ובשל צו החירום שהוצא ושמנוע את הבאת הנאשם בפניי, הועבר גזר הדין לצדדים ע"י המזכירות, בהעדר דין ולאחר שנתקבלה הסכמתם הטלפונית לכך.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשב"ס לא לפני השעה 12:00 (בשל בקשת עיכוב ביצוע של הפרקליטה) ותוודא שחרורו של הנאשם ממעצרו לאחר שהוסבר לו גזר הדין לרבות סעיף התנאי ולאחר שנתאפשר לו לשוחח עם סניגורו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ו אדר תש"פ, 22 מרץ 2020.